

An quia meatibus nituntur infixi tenuibus, quorum exiguus calor celeriter à frigore vincitur, mouétque dolorem. 3 Cur dentes frigidum amplius, quam calidum sentiant? caro è contrario? Virum propterea, quòd mediocri, temperatòque habitu est, dentes verò perfrigidi sunt, itaque rem frigidam sentire plenius possunt. An quoniam meatibus conueniunt tenuibus, quibus calor inditus exiguus est: itaque re aduersa potius patiuntur: caro, quia calida est, vt nihil affici à frigido potest, ita calidum compendio sentit, Iguis enim quasi igni adiicitur. 4 Cur lingua rerum in dextris plurium esse potest? Nam & febris ardentiore, & grandinum, si quæ insunt, & pecoris verficoloris varia est. An quia humoris capiens est, & super puluone posita, vnde febrium principium ducitur. Verficolorum autem ratio referri ad humorum varietatem debet. Inficitur tamen id primùm, per quod humor primùm manat, colaturque cuius generis lingua est. Grandines verò lingua propterea contrahit, quòd inanis, spongiosaque est: quippe cum grandio veluti panis inconcoctus, crudusque, parte interiore corporis nasci soleat. 5 Cur lingua amara, salsa, & acida fieri potest, dulcis non potest? An quòd naturæ corruptiones istæ sunt. Constantiam verò ipsam, naturamque sentire nequaquam fieri potest. 6 Cur totidem coloribus lingua enariat, quot cutis? Vtrum quòd ea quoque in membrorum numero exteriorum recipitur, quanquam in ore abdita est. Verùm quia prætenui cute integitur, vel minima in ea varietas deprehendi potest. An quòd aquæ ratio est, quæ facit vt colores mutantur: lingua autem affici ex portione maximè potest. 7 Cur halitum ex ore tum calidum, tum frigidum reddere possumus? quippe qui frigidum efflemus, calidum verò exhaemus: indicium, quòd manus ori admota exhalanti cal fieri potest. An vtroque modo aer commotus calidus est. Sed quoniam qui efflat, non vnuersum aera mouet, sed ore angustiori extringit: paucum expirat, quòd multum externi aeris excitat. Itaque calor ore profectus, passus in eo suam ob exiguitatem delitescit: at qui exhalat, vnuersum, ob eamque rem calidiorem expirat. Est enim efflatus, spiritus stricissim protrusus: exhalatio verò spiritus vnuersum profusus. 8 Cur si vehementer, vnuersumque expiramus, iterum expirare nequeamus? quòd idem in respirando etiã accidit:

A η ὅτι ὅτι τῶν πόρῳι πορῳεφύκρῳσι· ἐν οὖς ὀλίγον ἂν τὸ θερμὸν, τὰχὺ ὑπὸ τῆ ψυχρῳδ κρατοῦσθῳνον, ποιεῖ τὴν ἀλγηθῳδία; γ Διὰ τί τῆ ψυχρῳδ μῳλλον ἀδῳτενοται οἱ ὀδόντες, ἢ τῆ θερμῳδ ἢ δὲ σαρχῳ, τοῦ μῳστῳ; πότερον ὅτι ἢ ὑφὸ σαρχῳ, τῆ μέσου, καὶ δὴ κρατοροῖ δὲ ὀδόντες, ψυχροῖ ὥστε τῆ σῳματος μῳλλον ἀδῳθητικοῖ; ἢ δὴ ὀπὲ λεπτῳν πόρῳν B εἰσῳν· ἐν οὖς μικρὸν τὸ θερμὸν ὥστε τὰχὺ πῳρῳσι ὑπὸ τῆ σῳματος; ἢ δὲ σαρχῳ, θερμὸν ὥστε οὐδῳν πῳρῳεῖ ὑπὸ τῆ ψυχρῳδ τῆ δὲ θερμῳδ τὰχὺ ἀδῳτενοται. ὥσπερ γῳ πῳρ ὅπῳ πῳρῳ γίνεται. Διὰ τί ἢ γλῳτῳα σῳματικὸν πολλῳν καὶ γῳ τῆ πυρετῆ, ἐν τῳς ὀξῳσι νοσήματα· καὶ ἐὰν χεῳλαζῳ ἐν ὄσῳ καὶ τῆ ποιμῳλων πορῳβάτων ποικῳλίας ἢ ὅτι ὑχῳπιτος δεικτικὸν, καὶ ὅπῳ τῆ [πῳθῳμονι] C ὀπῳκῳται, οὐ ἢ ἀρχῳ ὅπῳ τῆ πυρετῆ, πολῳχρῳα δὲ πῳτα, διὰ τῳ παλῳχρῳσιαν τῆ ὑχῳων βῳάπτεται δὲ [τῳ] πορῳτον, δὴ ὄσῳ πορῳτον ἢ δῳεῖται ἢ δὲ γλῳτῳα, τοιοῳτον. ἀ τῆ χεῳλαζῳ, διὰ τὸ σαρκῳδ ἔῳ, συλλῳρονται, ἔστ γῳ ἢ χεῳλαζῳ αἰοῖεῖ ἔοδος ἀπῳλος ἐν τῳς ἐντός. ε Διὰ τί ἢ γλῳτῳα γλυκῳία ὑφὸ οὐ γίνεται, πικρῳ δὲ καὶ ἀλμῳρε καὶ ὀξῳεῖα; ἢ ὅτι διαφῳροτῳ ταῦτ ὀξῳ, τῳς δὲ φύσῳσις ἐκ ἀδῳτενοται; σ Διὰ τί ὄσῳς ἀ χῳός ἔχῳ τὸ θερμῳ, τοσαῦτες ἔχει καὶ ἢ γλῳτῳας ποτῳρον ὅτι ἐν μέρῳ ὅσῳ ἀσπερ ἀλλῳ τῳ τῆ ἔξῳθεν, ἀλλῳ ἐν τῳ σῳματικῳ; διὰ δὲ ἢ λεπτῳν ἔῳ ταῦτη τὸ θερμῳ, καὶ ἢ μικρῳ ποιμῳκῳία ἐμφῳνεῖ. ἢ δὴ ὀπὲ τὸ ὑδῳρ ὅσῳ ὁ ποῖε μεταβάλλειν τῳς χῳός; ἢ δὲ γλῳτῳα μῳλισει πῳρῳεῖ ὑπὸ τῆ πῳματος. ζ Διὰ τί ἐν τῳ E σῳματος καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν πῳνέοσι; ρῳσῳσι ὑφὸ γῳ, ψυχρὸν ἀλῳοσι δὲ, θερμὸν σῳμῳεῖον δὲ ὅπῳ θερμῳεῖν ἐὰν πλησιον πορῳσῳγῳ τις τῳ χῳός τῆ σῳματος. ἢ ἀμφοτέρῳς ὁ ἀρῳκῳνῳμῳος ψυχρῳ· ὁ ἕ ψῳσῳν, μῳνεῖ τὸν ἀέρῳ ἐκ ἀέρῳος, ἀλλῳ διὰ σῳτῳ τῆ σῳματος ὀλίγον οὐδῳ ἐκπῳνῳον, πολῳ μῳνεῖ τὸ θυρῳθεν, ἐν ᾗ τὸ θερμὸν ἂν τὸ ἐκ τῆ σῳματος, ἐ φῳνετῳ δι ὀλιγοτήτης. ὁ ἕ ἀλῳον, ἀέρῳον ἐκπῳεῖ δὴ ὀ θερμὸν. ἔστ γῳ ψῳσῳσμῳ, τῳ διαφῳρεῖ τῆ συρῳφῳ ὁ δὴ ἀασῳδῳ, ἀέρῳον ἐκπῳνευσι. ἢ Διὰ τί ἐὰν σῳδῳρα καὶ ἀέρῳον ἐκπῳνῳσωσι, ἀδῳα τῳσι πῳλῳν ἐκπῳνεῖται; ὁ μῳος δὲ ἔχει καὶ ὅπῳ τῆ ἀναπῳνῳσι.

ἀδῳα